

ter, således at de vil kunne fordeles på de tre områder. For visse af de generelle administrative opgaver, f.eks. udgifterne til regionsrådet, løn- og personaleadministration mv. kan der blive tale om en forholdsmæssig fordeling af udgifterne.

Regionernes løbende indtægter vil som udgangspunkt være reserveret til et af de tre områder. Det gælder både for tilskuddene fra staten og bidragene fra kommunerne. For så vidt angår driften af institutioner på social- og undervisningsområdet vil disse, bortset fra nogle særlige administrative opgaver, blive finansieret fuldt ud gennem takstbetaling fra kommunerne. Regionernes drifts- og anlægsindtægter vil også i de fleste tilfælde umiddelbart kunne henføres det driftsområde, som indtægterne vedrører. I nogle tilfælde, herunder særligt vedrørende administrative funktioner, vil det dog kunne komme på tale at anvende en forholdsmæssig fordeling.

Der må ligeledes i forbindelse med etablering af regionerne foretages en opdeling af de aktiver og passiver, som de nye regioner vil overtage fra de hidtidige amtskommuner. Det skal i den forbindelse fastlægges, hvordan de gældsforpligtelser, som regionerne overtager, skal finansieres af indtægterne til de regionale områder. Tilsvarende skal det for likviditet og andre aktiver fastlægges, hvordan indtægterne herfra fordeles på de regionale områder. Der vil i den forbindelse blive tilvejebragt hjemmel til, at regionerne kan få mulighed for at refinansiere den eventuelle nettogæld, de overtager fra amtskommunerne, således at den årlige belastning heraf kan blive udjævnet over en årrække.

I budget- og regnskabsreglerne for regioner vil der blive fastsat nærmere regler for administration af regionernes likvide beholdninger. Administrationen skal tilrettelægges på en sådan måde, at det sikres, at adskillelsen af regionernes økonomi i tre dele opretholdes. Det skal i den forbindelse overvejes, om det vil være mest hensigtsmæssigt at etablere helt adskilte kassebeholdninger, eller om det vil være mere hensigtsmæssigt at opretholde en samlet kassebeholdning, men med registrering af mellemregningsforhold med hvert af de regionale områder. Begge metoder gør det muligt løbende at opføre en særskilt kassebeholdning for hvert af de tre områder.

I det omfang, regionerne løser driftsopgaver for kommunerne på social- og specialundervisningsområdet, vil disse opgaver blive finansieret direkte af kommunerne gennem takstbetaling. Disse opgaver vil således hvile i sig selv og ikke medføre nettoudgifter eller -indtægter for regionerne. For det enkelte år vil der dog kunne blive tale om et likviditetsmæssigt mel-

lemregningsforhold mellem regionerne og disse institutioner, idet indtægterne fra takstbetalingen i det enkelte år ikke nødvendigvis vil svare præcist til årets udgifter. Men set over en årrække skal udgifter og indtægter svare til hinanden.

Til § 2

I denne bestemmelse angives det, hvilke indtægter regionerne modtager i henhold til denne lov. Der er tale om indtægter fra staten og kommunerne. Fra staten modtager regionerne et bloktilskud, som er opdelt i to dele til henholdsvis sundhedsområdet og de regionale udviklingsopgaver. Fra kommunerne modtager regionerne et grundbidrag til sundhedsområdet og et udviklingsbidrag til de regionale udviklingsopgaver.

De nærmere regler om disse indtægter fastsættes i det følgende.

Til § 3

I denne bestemmelse fastsættes de nærmere regler om det regionale bloktilskud. Bestemmelserne i stk. 1-4, vedrører fastsættelsen af det årlige bloktilskud. Disse bestemmelser er som udgangspunkt en videreførelse af de tilsvarende hidtidige bestemmelser om det amtskommunale bloktilskud. Men der er dog også visse ændringer, jf. nedenfor.

Af stk. 1 fremgår det, at bloktilskuddet til regionerne er delt i to adskilte dele til henholdsvis sundhedsområdet og de regionale udviklingsopgaver.

Stk. 2 indeholder de nærmere bestemmelser om fastsættelse af størrelsen af bloktilskuddet. I forhold til de hidtil gældende bestemmelser foreslås der her en ændring af pris- og lønreguleringen af bloktilskuddet, jf. stk. 2, nr. 2.

Den foreslåede pris- og lønregulering indebærer, at der hvert år foretages en pris- og lønregulering af bloktilskuddet, således at det reguleres op til det forventede pris- og lønniveau i tilskudsåret. Fordelen ved denne regulering er, at den er aktual, således at reguleringen svarer til den pris- og lønudvikling, der forventes for tilskudsåret. Der vil ikke efterfølgende blive foretaget efterregulering af den opgjorte pris- og lønregulering for tilskudsåret. I et system, hvor bloktilskuddet udgør hovedparten af finansieringen, vurderes denne model at være mere hensigtsmæssig end den hidtidige model, der indebærer en kompensation for den faktiske pris- og lønudvikling i året to år før tilskudsåret.

Herudover sigtes der ikke mod ændringer i forhold til de gældende bestemmelser om fastsættelsen af bloktilskuddet. Reglerne om kompensation gennem bloktilskuddet for opgaveændringer mv. i henhold til